

Speciellt för katoliker

"Ty av nåden är ni frälsta genom tron, inte av er själva, Guds gåva är det, inte på grund av gärningar, för att ingen skall berömma sig. Ty hans verk är vi, skapade i Kristus Jesus till goda gärningar, som Gud har förberett, så att vi skall vandra i dem." (Efesierbrevet 2:8-10).

Välkommen! Denna evangeliska hemsida är tillägnad romerska katoliker som är angelägna att få veta hur man blir frälst. Det är vår uppriktiga önskan att få tillkännage för dig de goda nyheterna om Jesus Kristus, för det är Guds kraft till frälsning för alla dem som tror.

Vi ber dig att under bön fundera över de följande avgörande frågorna och att söka i Skrifterna för att du för egen del ska se att det förhåller sig så här. Må Herren vara barmhärtig och ge dig visdom till att förstå evangeliet. Må Gud skänka dig den fria gåvan evigt liv i Kristus Jesus!

Om du har en fråga om frälsningen, så var snäll och skriv till oss. Vi lovar att ge dig ett ärligt svar från Bibeln. Email [Bertil Lundberg](mailto:Bertil.Lundberg)

AVGÖRANDE FRÅGOR

1. Hur kan jag veta?
2. Ett offer för synd
3. En medlare
4. Förlåtelse
5. Kyrkan
6. Född på nytt
7. Rätt ställt med Gud
8. Frälsning
9. Evangelium

1. HUR KAN JAG VETA?

De heliga Skrifterna "som kan göra dig vis, så att du blir frälst genom tron i Kristus Jesus" (2 Timoteusbrevet 3:15).

Jesus beskrev för oss två vägar, den breda som leder till fördärv och den smala som leder till liv. Hur kan jag veta vilken väg som leder till himlen och undvika den andra?

Evangeliet är den sanna vägen till livet därför att det är Guds budskap till mänskligheten. Människor har uppfunnit många religioner men de är allihopa falska. Bibeln varnar oss att "världen i sin visdom inte lärde känna Gud" (1 Korinterbrevet 1:21).

Guds budskap finns upptecknat i Bibeln. Det var skrivet genom utvalda människor som var ledda av den Helige Ande. Vi kan lita på Bibeln därför att den är Guds bok. Vi kan också vara säkra på att den är en tillförlitlig vägvisare till himlen. De heliga Skrifterna "kan göra dig vis, så att du blir frälst genom tron i Kristus Jesus" (2 Timoteusbrevet 3:15).

Hur är det med kyrklig *tradition*? Jesus varnade oss för tradition (Mark. 7:1-13). Han anklagade judarna för att de "upphäver Guds ord genom de stadgar som ni följer". De borde ha förblivit trogna till Bibeln. På liknande sätt har kyrkliga traditioner förändrat den tydliga undervisningen i Bibeln. Till exempel: kyrkan prisar vördnad av statyer trots att det andra budordet förbjuder skapandet av

bildstoder och att buga sig för dem (2 Mosebok 20:4).

Hur är det med religiösa *lärare*? Vi bör lyssna till lärare så länge som deras undervisning är trogen till Bibeln. Var lik människorna i Berea som "tog emot ordet med all villighet och forskade dagligen i Skrifterna för att se om det kunde förhålla sig så" (Apg. 17:11).

Hur är det med *personliga åsikter*? Du bör ivrigt söka Guds väg, inte din egen. "Förtrösta på Herren av hela ditt hjärta, förlita dig inte på ditt förstånd." (Ordspråksboken 3:5).

Bibeln är den enda säkra vägvisaren till himlen. Den som lär sig, tror och lyder dess budskap kan säga: "Ditt ord är mina fötters lykta och ett ljus på min stig." (Psaltaren 119:105).

[^ Upp](#)

2. ETT OFFER FÖR SYND

[Kristus blev offrad en gång för att bära många synder \(Hebreerbrevet 9:28\).](#)

Vi har ett ansvar för att lyda och älska vår Skapare och Herre. Ändå, sedan begynnelsen har vi gjort uppror mot Honom och på grund av våra synder är vi skyldiga och står i farozonen för att hamna i helvetet.

Det finns bara en utväg, som bibeln säger: "utan att blod utgjuts ges ingen förlåtelse" (Hebreerbrevet 9:22). I Gamla Testamentet befallde Gud sitt folk att offra djuroffer på altaret i templet. Detta för att lära dem två grundsanningar: 1. Synd måste bestraffas. 2. Syndaren kunde bli frigiven om någon annan straffades i hans ställe. Det här är förstas en bild på vad Jesus skulle göra på Golgata: "Så led också Kristus en gång för våra synder. Rättfärdig led han i orättfärdigas ställe, för att föra oss till Gud." (1 Petrusbrevet 3:18).

Kristus, den fullkomlige och syndfri, tog på sig själv folkets synder. Han led och dog på korset för att betala straffet som krävdes av Guds lag. Fria från sina synder kan hans lärjungar nu komma till Gud utan fruktan. Kristus räddade sitt folk från deras synder genom sitt offer på korset.

På dagen innan han led instiftade Jesus "Herrens måltid" så att hans lärjungar skulle fortsätta att minnas honom och hans lidande till dess han återvänder. Tråkigt nog har traditionen ändrat dess mening. Katolska kyrkan lär att brödet och vinet förvandlas till Kristi kropp och blod. Det är sant att Jesus sa: "Detta är min kropp... Detta är mitt blod." Ändå tillade han varje gång: "Gör detta till åminnelse av mig." Brödet och vinet är ett minnesmärke av hans offer på Golgata kors.

Ett ytterligare allvarligt fel som lärs ut av den katolska kyrkan är att mässan är ett offer för synd. Faktiskt så hävdas det att mässan är samma Kristi offer därför att den "förevigar" och "gör närvarande" korsets offer. Denna undervisning motsäger Bibelns tydliga undervisning:

Kristus "gick in i själva himlen för att nu träda fram inför Guds ansikte för vår skull. Inte heller gick han in för att offra sig många gånger, så som översteprästen varje år går in i det allra heligaste med blod som inte är hans eget. I så fall hade han varit tvungen att lida många gånger alltsedan världens grund blev lagd. Men nu har han trätt fram en gång för alla vid tidernas slut för att genom sitt offer utplåna synden. Och liksom det är bestämt om människan att hon *en* gång skall dö och sedan dömas, så blev Kristus offrad *en* gång för att bära många synder." (Hebreerbrevet 9:24-28).

Mässans dagliga offer antyder fortsatt synd och skuldmedvetenhet. I biblisk kristendom finns det inga fler offer för synd därför att kristna är försäkrade att alla deras synder är för alltid förlåtna. Herren proklamerar: "Deras synder och överträdelser skall jag aldrig mer komma ihåg. Och där synderna är förlåtna behövs det inte längre något syndoffer" (Hebreerbrevet 10:17-18). Jag ber att du inte ska fortsätta att förtrösta på offer skapade av människor, men istället att du ska vända dig till Gud på de meriter som den ende fullkomlige utförde, Kristi fullbordade offer på korset.

[^ Upp](#)

3. EN MEDLARE

[Ty Gud är en, och en är medlare mellan Gud och människor, en människa, Kristus Jesus, som gav sig själv till lösen i allas ställe \(1 Timoteusbrevet 2:5\).](#)

Sedan Gud är helig och vi är syndare, är det omöjligt att närma sig honom på våra egna meriter. Vi behöver en medlare för att rena oss från synd och föra oss fram till Gud. Medlaren är Jesus Kristus: "Ty Gud är en, och en är medlare mellan Gud och människor, en människa, Kristus Jesus, som gav sig själv till lösen i allas ställe." (1 Timoteusbrevet 2:5). Han är den ende medlaren därför att han

ensam utgöt sitt blod för att skaffa frihet för sitt folk från syndens slaveri.

Sorgligt, traditionen har fördunklat den tydliga undervisningen i Bibeln. Ovilliga att förtrösta på Guds Ord har människor uppfunnit andra "medlare".

Maria, Herrens moder

Maria är högt ansedd bland kvinnor därför att hon blev utvald till att vara Herrens moder enligt köttet, och kristna kallar henne med rätt "välsignad" på grund av detta unika privilegium. Ändå, Maria är inte Frälsarinnan och inte Medlarinnan.

Den katolska kyrkan lär att Maria blev avlad utan synd, att genom hennes lidande medverkar hon till vår frälsning, att hon upplyftes till Himlen och blev utnämnd till vår medlarinna. Hon kallas också för Vårt liv och Himlens port. Inget av detta lärs i Bibeln. Tvärt emot så lär Guds Ord att Jesus blev avlad utan synd, han dog för våra synder, uppsteg till himlen och han är den enda medlaren. Han ensam är Vårt liv och han är Himlens port. Vi ska därför se upp till Jesus.

Maria sa: "Min själ prisar Herren, och min ande gläder sig i Gud, min Frälsare." (Luk. 1:46). Marias längtan är att prisa Herren och inte att ta hans ära för sin egen del. Dessutom så lär hon oss tydligt att se upp till Gud för frälsningen, och inte till sig själv eller någon annan. Gud är "min Frälsare", bekänner hon. Vi ska anropa Jesu namn, och inte Marias namn, därför att aposteln Petrus säger om Herren Jesus: "Hos ingen annan finns frälsningen. Inte heller finns det under himlen något annat namn, som givits åt människor, genom vilket vi blir frälsta." (Apg. 4:12).

De katolska prästerna

Ledarna i Nya Testamentets kyrka kallades pastorer (herdar), äldste och biskopar (tillsyningsmän). Men de kallades aldrig präster, och det fanns ett gott skäl till det. Gamla Testamentets präster blev ersatta av Jesus Kristus, som kallades "överstepräst som vi bekänner oss till" (Hebreerbrevet 3:1).

Gamla Testamentets präster var syndare, offrade endast djurens blod, och gick endast in ett jordiskt tempel gjort av människor. Jesus är mycket mera därför att han är syndfri, offrade sitt eget blod och gick in i själva himlen. "En sådan överstepräst var det vi också behövde, en som är helig, oskyldig, obefläckad, skild från syndare och upphöjd över himlarna. Han måste inte som dessa överstepräster bära fram offer, en dag varje år, först för sina egna synder och sedan för folkets. Detta gjorde han en gång för alla, när han offrade sig själv." (Hebreerbrevet 7:26-27).

Vilket behov finns det för en romersk katolsk präst till att offra offer för synd om du har Jesus Kristus? "Därför kan han också helt och fullt frälsa dem som genom honom kommer till Gud, ty han lever alltid för att mana gott för dem." (Hebreerbrevet 7:25).

Vill du veta vägen till himlen? Herren Jesus ger oss ett tydligt svar: "Jag är vägen och sanningen och livet. Ingen kommer till Fadern utom genom mig." (Joh. 14:6). Kom till Fadern genom Jesus Kristus, den ende Medlaren.

4. FÖRLÅTELSE

[Var och en som tror på honom får syndernas förlåtelse genom hans namn \(Apg. 10:43\).](#)

Eftersom synd är överträdelser av Guds lag, är det bara Gud som kan förlåta synd. Efter det att David begick en allvarlig synd, fick han frid när han bekände inför Gud. "Jag vill bekänna mina överträdelser för Herren. Då förlät du mig min syndaskuld." (Psaltaren 32:5).

Mänskliga traditioner har förvanskat Bibelns undervisning. Katolska präster gör anspråk på att döma syndare och ge eller undanhålla absolution (frikännande från synd). De flesta katoliker har blivit lärda att Jesus själv instiftade botens sakrament när han sa till apostlarna: "Om ni förlåter någon hans synder så är de förlåtna, och om ni binder någon i hans synder så är han bunden." (Joh. 20:23).

Jesus gav dem auktoritet till att förlåta synder. Men vi måste ställa denna frågan: vari bestod den auktoritet Jesus gav dem? Gjorde han dem till domare? Eller gav han dem befogenhet att förlåta synder på ett annat sätt? Svaret är uppenbart om vi läser Apostlagärningarna och resten av det Nya Testamentet. Det finns inget belägg i Bibeln för att apostlarna hörde på bekännelser eller gav absolution. Hellre predikade de evangeliet och manade människor att omvända sig och tro på Jesus för att få förlåtelse. Aposteln Petrus predikade: "Om honom vittnar alla profeterna, att var och en som tror på honom får syndernas förlåtelse genom hans namn." (Apg. 10:43). Och Aposteln Paulus sa: "Därför ska ni veta, mina bröder, att det är genom honom som syndernas förlåtelse predikas för

er, och att var och en som tror förklaras rättfärdig i honom..." (Apg. 13:38-39).

Om du önskar Guds förlåtelse för din synd, tro på Herren Jesus Kristus, och du ska bli frälst, precis som apostlarna lärde.

Kristna ska bekänna sina synder. Dock, de ska inte bekänna till en katolsk präst. Bekännelse till en präst är ett mänskligt påhitt som var okänt i hundratals år efter Kristus. Jesus lärde oss tydligt att vi ska be till Fadern: "Fader vår, som är i himlen... förlåt oss våra skulder, såsom också vi förlåter dem som står i skuld till oss." (Matteus 6:9, 12).

Det finns ett annat farligt misstag i den katolska religionen om förlåtelse. Kyrkan lär att Guds förlåtelse är inte färdigt. Efter det att en person är förlåten ska han fortfarande utföra botgöringshandlingar för att gottgöra för sina synder. Även efter döden, förväntar sig de flesta katoliker att de kommer att få genomgå rening i skärselden.

Bibeln försäkrar de troende att "era synder är förlåtna för hans namns skull" och "Jesu, hans Sons, blod renar oss från all synd" (1 Joh. brev 2:12, 1:7). De behöver inte göra något i ersättning för synder som Kristus tog på sig själv, och de behöver inte gå till skärselden för synder som blev utplånade av Jesu blod.

Kristna litar på Herren Jesus Kristus för förlåtelse. Med vetskap om att de är förlåtna, lever de tacksamt till dennes ära som visade dem sådan barmhärtighet.

[^ Upp](#)

5. KYRKAN

[Ingen annan grund kan någon lägga än den som är lagd, vilken är Jesus Kristus \(1 Korintierbrevet 3:11\).](#)

När Jesus frågade vad hans lärjungar tänkte om honom, svarade aposteln Petrus: "Du är Messias, den levande Gudens Son." Jesus sade till honom: "Salig är du, Simon, Jonas son. Ty kött och blod har inte uppenbarat detta för dig, utan min Fader som är i himlen. Jag säger dig: Du är Petrus, och på denna klippa skall jag bygga min församling, och helvetets portar skall inte få makt över den." (Matteus 16:16-18).

Vad är den "klippa" på vilken kyrkan är byggd? En del säger att det är Petrus, andra tror att det är Petrus bekännelse: "Du är Kristus".

Kyrkan är byggd på Petrus, de andra apostlarna och profeterna (som Paulus lär i Efesierbrevet 2:20) därför att kyrkan är grundad på deras undervisning om Kristus. Det romerska katolska anspråket på att kyrkan är byggd på Petrus, därför att han blev gjord till den universella biskopen, är helt enkelt falskt. Även om han var en framstående apostel, så är Petrus i Nya Testamentet inte övervägd till att vara den främste i hela kyrkan. Vatikanen lär att Petrus och Petrus efterträdare är "kyrkans överherde" (Katolska kyrkans katekes paragraf 857); men Petrus själv skulle vara av annan uppfattning därför att han identifierar Jesus Kristus som "den högste herden" (1 Petrusbrevet 5:4).

"Klippan" kan hänvisa till Petrus bekännelse om Kristus, Guds Son, som Augustinus lärde. Även den Katolska katekesen medger att denna mening är korrekt. "Påverkade av den helige Andes nåd och dragna av Fadern tror och bekänner vi om Jesus: 'Du är Messias, den levande Gudens Son' (Matt. 16:16). Det är på klippan av denna tro, som Petrus bekände, som Kristus har byggt sin kyrka." (Paragraf 424).

Vi behöver inte vara i några som helst tvivel om de grundläggande frågorna om Kyrkan därför att Bibeln ger oss tydliga svar.

1. Vem är Kyrkans huvud?
Kristus är Kyrkans huvud (Efesierbrevet 5:23).
2. Vad är Kyrkans grund?
För någon annan grund kan ingen lägga än den som är lagd, Jesus Kristus (1 Korintierbrevet 3:11).
3. Finns det någon annan Klippa förutom Herren?
Finns det någon Gud förutom mig? Nej, det finns ingen annan klippa, jag vet ingen (Jesaja 44:8).

Jesu Kristi kyrka är katolsk (universell) därför att det är hela församlingen av hans folk som han köpt

med sitt eget blod från varje nation i världen. Den är helig därför att dess medlemmar är helgade genom Kristi blod och de har den samme Helige Ande. Den är apostolisk därför att den följer apostlarnas undervisning nedtecknade i Bibeln.

Varje lokal församling av kristna som tror och lyder bibelns undervisning gestaltar en del av den enda Jesu Kristi katolska kyrka.

[^ Upp](#)

6. FÖDD PÅ NYTT

[Amen, amen säger jag dig: Den som inte blir född på nytt kan inte se Guds rike \(Joh. 3:3\).](#)

Jesus informerade Nikodemus, en respekterad judisk ledare och lärare: Amen, amen säger jag dig: Den som inte blir född på nytt kan inte se Guds rike (Joh. 3:1-21). Spörsmålet är inte ifall du är religiös, går till kyrkan, läser Bibeln eller försöker att leva ett bra liv. Den viktiga frågan är: "Är du född på nytt?" För ifall du inte är född på nytt så kommer du aldrig att få se himlen eller komma in i den.

Därför handlar det inte om att vända på ett nytt blad eller besluta sig för att leva bättre. Religiösa riter (som omskärelse eller dop) kan inte heller hjälpa - Nikodemus var omskuren men han behövde fortfarande bli född på nytt. Är man andligt död är det omöjligt att ge liv till sig själv genom något man gör. Mer än någonting annat, du behöver Gud för Han ska ge dig liv!

Det finns ingen "gör så här" formel för att bli född på nytt. Det är varken ett mänskligt verk eller initierat av den mänskliga viljan. Båbisar framkallar inte, eller samarbetar inte i sitt eget avlande och födelse; inte heller kan de som är "döda i sina överträdelse och synder" framkalla det livgivande förfarandet av Gud. Hans barn är "inte födda av blod eller av köttets vilja eller av någon mans vilja utan av Gud." (Joh. 1:13).

Den nya födelsen är ett verk av Guds Helige Ande. "Vinden blåser vart den vill, och du hör dess sus, men du vet inte varifrån den kommer eller vart den far. Så är det med var och en som är född av Anden." (Joh. 3:7). Den Helige Ande använder Guds Ord för att skapa nytt liv i det mänskliga hjärtat. När väl en person är född på nytt, ropar han instinktivt ut till Gud för nu är han ett Faderns barn. Omvändelse, tro och ett gudfruktigt liv är tecknen på att den kristne är "vid full vigör".

Eftersom den nya födelsen inte är skapad av människor, så ses dess verkan tydligt i människan. Aposteln Johannes ger oss flera test som belägg för att en person är född på nytt.

1. "Var och en som tror att Jesus är Kristus, han är född av Gud" (1 Joh. 5:1). Tidigare tänkte hon inte mycket på Jesus. Nu förtröstar hon endast på honom därför att hon är övertygad om att han är Guds Son som Fadern har sänt för att rädda henne från synd.
2. "Den som är född av Gud gör inte synd... var och en som gör det som är rätt är född av honom." (1 Joh. 3:9; 2:29). Ett Guds barn växer för att bli lik sin Fader. Hon hatar vad Gud hatar och älskar de saker Gud älskar. Hon kämpar mot synd och frestelser och hörsammar villigt Guds budord.
3. "Var och en som älskar är född av Gud och känner Gud" (1 Joh. 4:7). Hon lär sig kärlek från sin Fader; hennes önskan är att tjäna särskilt sina medbröder och medsystrar i Kristus.

Käre vän, när du provar dig själv genom Guds Ord, kan du ärligt säga: "Ja, jag är född på nytt."?

[^ Upp](#)

7. RÄTT STÄLLT MED GUD

[Då vi alltså har förklarats rättfärdiga av tro, har vi frid med Gud genom vår Herre Jesus Kristus \(Romarbrevet 5:1\).](#)

Hur kan en person, belastad med skuldmedvetenhet över sin synd, få frid med sin Skapare? Enligt Skriften finns det bara ett botemedel: rättfärdiggörelse genom tro på Kristus. "Då vi alltså har förklarats rättfärdiga av tro, har vi frid med Gud genom vår Herre Jesus Kristus". (Romarbrevet 5:1).

"Rättfärdiggörelse" är en juridisk term; det är motsatsen till "överbevisning om fällande dom". Den person som lyder lagen är rättfärdig och oskyldig, under det att den person som inte lyder lagen är orättfärdig och skyldig. Domaren ska försvara den rättfärdige och döma den skyldige. Denna rättfärdiggörelse är domarens positiva uttalande, när han förklarar den anklagade för att vara

"rättskaffens, inte skyldig", och därför frias han från allt straff.

Gud, som är världens domare, skulle utan tvivel rättfärdiga oss om vi var rättfärdiga. Men den sorgliga sanningen är att vi är långt ifrån att vara rättfärdiga. Tvärtom måste vi erkänna oss skyldiga därför att vi har handlat i motsats till hans lag. Eftersom vi är syndare och orättfärdiga, så måste Guds domslut vara vår dom.

Hur kan då en människa bli rättfärdig inför Gud? Skall en syndare gottgöra för sina misslyckanden och leva ett liv på det hela taget rättfärdigt, Gud skulle då vara förpliktigad till att rättfärdiga honom (från den stunden skulle han vara verkligt rättfärdig). Romerska katoliker är lärda att Gud i rättfärdiggörelsen "gör oss rättfärdiga i vårt inre" (Katekesen paragraf 1992). Det betyder att Gud rättfärdiggör en person när syndaren, genom sakramenten och goda gärningar, blir rättfärdig i sig själv.

Det måste erkännas att Gud arbetar i sina barns liv, förändrar dem att bli mer och mer lika sin Son. Fortfarande, så länge som de är på jorden, förblir kristna syndare (1 Joh. 1:8). Den katolska undervisningen - Gud rättfärdiggör de rättfärdiga - är dåliga nyheter för syndaren! Men må Gud bli prisad för hans utsägliga nåd: Bibeln presenterar ett annat budskap!

"Den som har gärningar att peka på får sin lön, inte av nåd utan som något han har förtjänat. Men den som utan att bygga på gärningar tror på honom som förklarar den ogudaktige rättfärdig, honom räknas hans tro till rättfärdighet." (Romarbrevet 4:4-5).

Gud meddelar den troende syndaren "inte skyldig"! Gud rättfärdiggör henne inte på grund av att hon är rättfärdig (det är hon inte!). I själva verket rättfärdiggör Gud den ogudaktige. Inte heller frikänner Gud henne på grund av någon förtjänst som syndaren erhållit genom sina goda gärningar. Gud rättfärdiggör "den som inte har några gärningar"! Det är det sanna evangeliet, tröstande balsam för den arme syndarens själ!

Hur kan Gud rättfärdiggöra den troende, när han ser att den troende fortfarande är en syndare? Svaret på denna väsentliga fråga ligger i evangeliets kärna. Gud är fullkomligt rättvis när han rättfärdiggör de som tror på hans Son. Kristus, Guds lamm, godtog fullständigt ansvar för sitt folks synder, och betalade straffet för dem genom att han utgöt sitt eget blod. "All vår skuld (synd) lade Herren på honom." (Jesaja 53:6).

Trots att Gud vill att vi ska förtrösta endast på honom, är vi alltför stolta för att acceptera hans barmhärtiga förlåtelse. Vi tror att vi kan göra någonting för att förtjäna förlåtelse. Istället för att lita på Honom, börjar vi till slut lita på oss själva. Herren Jesus berättade en gång en liknelse om några som var säkra på att de själva var rättfärdiga.

"Två män gick upp till templet för att be. Den ene var farisé och den andre publikan. Farisen stod och bad för sig själv: 'Gud, jag tackar dig för att jag inte är som andra människor, rånare, brottslingar, äktenskapsbrytare, eller som den där publikanen. Jag fastar två gånger i veckan, jag ger tionde av allt jag tjänar.' Publikanen stod långt borta och vågade inte ens lyfta blicken mot himlen utan slog sig för bröstet och bad: 'Gud, var nådig mot mig, syndare.' Jag säger er. Han gick hem rättfärdig, inte den andre." (Lukas 18:9-14).

Den förste mannen presenterade sin egen rättfärdighet och goda gärningar inför Gud. Den andre vände sig till Gud tomhänt. Farisen betraktade sig själv rättfärdig och kom med visshet fram. Publikanen var smärtsamt medveten om sin fattigdom och skämdes. Båda gick upp till templet för att be, den självrättfärdige mannen bad inte om någonting medan publikanen bad om nåd. Båda återvände hem. Den ene förtröstade på att han i sig själv var andligt acceptabel, men i Guds åsyn var han det inte. Den andre var uteslutande beroende av Guds nåd. Och det var denne troende syndaren som gick hem rättfärdiggjord, förklarad rättfärdig av himmelens och jordens domare.

Alla måste göra ett val mellan dessa två alternativ. Antingen förtröstar du endast på Guds nåd, annars litar du på din egen medhjälp och goda ansträngningar. Å ena sidan uttalar den romerska katolska kyrkan en förbannelse över alla dem som säger att "rättfärdiggjord tro är inget mer än tillit på den gudomliga nåden, som förlåter synder på grund av Kristus". Å andra sidan, evangeliska kristna, likt publikanen, har ingenting förutom "tillit på den gudomliga nåden", och enligt Herren Jesus, det är vad som krävs för att vara rätt med Gud.

Söker du att vara accepterad av Gud på grund av dina handlingar, eller lutar du dig genom tron på den helt och hållet barmhärtige Guden? Vill du upphöra med att förtrösta på dig själv och tro på Jesus Kristus allena?

[^ Upp](#)

8. FRÄLSNING

Ty av nåden är ni frälsta genom tron, inte av er själva, Guds gåva är det, inte på grund av gärningar, för att ingen skall berömma sig. (Efesierbrevet 2:8-9).

Jag växte upp i ett katolskt hem. Jag hörde det evangeliska budskapet för första gången när jag var 14 år gammal. På frågan "Vad måste jag göra för att bli frälst?" kom svaret "Tro på Herren Jesus Kristus och du ska bli frälst." De evangeliska lärde i själva verket att en person är frälst enbart genom att tro på Kristus och inte på grund av deras gärningar.

Till mitt förstånd så var denna undervisningen helt fel och farlig. Fel, därför att Jakob säger att tron utan gärningar är död. Och farlig därför att den uppmuntrar till ett slarvigt liv eftersom en person inte är frälst genom gärningar.

Jag blev intresserad av att studera Bibeln på egen hand. Till min förvåning fann jag att Jakob tar upp det här för att skilja mellan sann tro och dess förfalskningar. "Mina bröder, vad hjälper det om någon påstår sig ha tro men saknar gärningar? Kan väl en sådan tro frälsa någon?" (Jakobs brev 2:14). Sådan "tro" är värdelös; den kan inte frälsa någon. Sann tro kännetecknas av frukten som den producerar.

Den centrala frågan var denna: "Är en person frälst enbart genom äkta tro? Eller är han frälst genom tro plus meriterna av hans goda gärningar?" Det svar som Bibeln ger är klart och överraskande:

Ty av nåden är ni frälsta genom tron, inte av er själva, Guds gåva är det, inte på grund av gärningar, för att ingen skall berömma sig. Ty hans verk är vi, skapade i Kristus Jesus till goda gärningar (Efesierbrevet 2:8-9).

Frälsta genom tron.. inte av gärningar! Det är fantastiskt: samma bibel som betonar heligandel och goda gärningar, fastställer också att frälsningen inte är baserad på personliga gärningar. Den kristne är inte beroende av sin "godhet" eller sina ansträngningar, men förtröstar helt på en annan person, Herren Jesus Kristus.

När Bibeln säger att vi är frälsta "inte av gärningar", syftar det på våra ansträngningar. Naturligtvis antyder det inte att frälsningen är en enkel uppgift. I själva verket är frälsningens verk så stort att ingen annan kunde utföra den förutom Gud själv genom sin Son. Det var nödvändigt för den evige Guds Son att förödmjuka sig själv, bli en mänsklig varelse och dö på ett kors. "Kristus friköpte oss från lagens förbannelse, när han blev en förbannelse i vårt ställe. Det står skrivet: Förbannad är var och en som är upphängd på trä." (Galaterbrevet 3:13). Jag började att förstå att betalningen för mina synder var det dyrbara blodet som han utgöt och inte mina gärningar och botgöringar. Utan tvivel är det därför som Gud vill att jag ska tro på honom.

En fråga återstår: Varför ska jag alls utföra goda gärningar? Genast efter att ha framlagt att vi är frälsta "inte av gärningar", skriver aposteln Paulus att vi är frälsta "till goda gärningar". Goda gärningar är resultatet, inte orsaken, till frälsningen.

Idag är jag en evangelisk kristen och jag är säker om att få komma till himlen. Detta är inte övermod för jag litar inte på mig själv och mina förtjänster mer; jag förtröstar på Jesus Kristus, med vetskap om att hans död på korset är tillräcklig betalning för alla mina synders straff. Min enda önskan är att leva värdigt Den som älskade mig och gav sig själv för mig.

Jag är bekymrad för katoliker (och andra) vars liv är invaderade av synd och ändå känner det kommer att gå bra till slut. Men Bibeln varnar dem att deras tro är död och oanvändbar till att frälsa dem från helvetet. Å andra sidan är jag också bekymrad för fromma katoliker som är rädda för Guds dom, och gör sitt bästa för att bli förtjänta förlåtelse och nåd. De yrkar på att de tror på Jesus, men de gör verkligen inte det på grund av att de litar på sin egen godhet och rättfärdighet.

Jag vill dela samma Goda Nyheter som jag hörde i min ungdom därför att det är Bibelns budskap. Om du vill bli frälst, tro på Herren Jesus och sluta upp med att förtrösta på dig själv. Sluta upp med att hålla fast vid din religion och ta emot med tomma händer frälsningens fria gåva. Och därefter, för resten av ditt liv, gör goda gärningar utifrån tacksamhet till vår barmhärtige och älskade Fader.

[^ Upp](#)

9. EVANGELIET

Jag skäms inte för evangelium. Det är en Guds kraft som frälsar var och en som tror (Romarbrevet 1:16).

Käre vän, Bibeln säger att det är bestämt för människan att en gå dö och sedan kommer domen. Snart är ditt korta liv över. Likväl är inte döden slutet, för du måste stå inför Guds domssäte. En av två destinationer väntar dig: antingen evigt straff i helvetet eller evigt liv och glädje i himlen.

Många människor ignorerar sanningen därför att de upptagna med sina affärer och nöjen. Andra tror att de är "goda nog" och därför inte har någonting att oroa sig för, medan andra känner att Gud vill inte sända någon till helvetet därför han är en kärleksfull Gud.

Alla dessa meningslösa bortförklaringar är oanvändbara när du står inför världen Domare. Är du förberedd för den dagen? Är du redo? Allt beror på om du tror eller förkastar Kristi sanna evangelium.

Det sann evangeliet och det förfalskade

Aposteln Paulus var uppenbart i svår nöd och vända när han skrev sitt brev till galaterna. Guds ära och människans frälsning stod på spel. Falska lärare hade följt honom och förvrängt evangeliet som han predikat. De förnekade inte rakt på sak tron på Kristus och Guds nåd. De helt enkelt tillade omskärelsens rit och lydnad till den mosaiska lagen som grund för acceptansen hos Gud. Men aposteln Paulus förklarade deras undervisning som ett "annat evangelium". Han skriver:

"Jag är förvånad över att ni så hastigt avfaller från honom som har kallat er genom Kristi nåd och vänder er till ett annat evangelium, fast det inte finns något annat. Däremot är det några som skapar förvirring bland er och vill förvränga Kristi evangelium. Men om det än vore vi själva eller en ängel från himlen som predikade evangelium för er i strid med vad vi har predikat, så skall han vara under förbannelse." (Galaterbrevet 1:6-8).

Om aposteln Paulus betraktade tillägget av Guds lag och omskärelsen till tron som ett ogiltigförklarande av evangeliet, vad är då den bibliska domen över den Romerska katolska kyrkans evangelium? Roms "evangelium" är tro plus gärningar, nåd plus meriter, Kristus plus kyrkan, pånyttfödelse i dopet, botgöring, mässor, rosenkransen, avlat, Maria, skärseldens plågor och så vidare. Aposteln varnar dem som, i tillägg till tron på Herren, söker att bli rättfärdiggjorda genom ritualer eller gärningar, att de är skiljda från Kristus och att han inte kommer att vara till någon hjälp för dem (se Galaterbrevet 5:2-4).

Omvänd er och tro evangeliet

Vi vädjar till er, våra kära katolska vänner, och bönfäller er å Kristi vägnar: Låt er försonas med Gud. Anse dig själv för en ovärdig syndare och rebell mot Guds suveränitet. Erkänn dig skyldig här på jorden, medge att du förtjänar helvetets eviga straff och att ingenting du kan göra kan någonsin betala för dina synder.

Misströsta dock inte, se upp till Gud som är full av nåd och barmhärtighet. Sluta upp med att förtrösta på dig själv, dina gärningar och dina meriter. Frälsningen är Herrens; försoningen är Hans verk; och all ära tillhör Honom ensam. Förlita dig inte på en kyrka, Maria, helgonen, en mänsklig präst, mässans offer eller i en inbillad skärseld.

Förtrösta istället enbart på Kristus, Guds Son, som är den ende medlaren, den ende översteprästen, som gav sig själv som ett tillräckligt offer för betalningen av hans eget folks synder. Till dem som tror på Kristus säger Bibeln: "I honom är vi friköpta genom hans blod och har förlåtelse för våra synder på grund av den rika nåd som han har låtit flöda över oss" (Efesierbrevet 1:7).

Må Herren vara dig nådig och skänka dig omvändelsens nåd till att vända dig bort från den romerska katolicismens förvanskade "evangelium". Må Gud skänka dig trons gåva, till att vila i Kristus, hans Son, och tjäna Honom alla dagar i ditt liv medan vi väntar på att Han ska komma tillbaka och ta oss hem.

[^ Upp](#)

PERSONLIGA ORD

Käre vän, efter att ha läst artiklarna på denna hemsidan, har du kanske fortfarande tvivel och frågor om frälsningens väg. Jag uppmuntrar dig till att fortsätta be och söka i Skrifterna. Vi är villiga att hjälpa dig så gott vi kan. Så var snäll, tveka inte, skriv till oss och diskutera vilka som helst frågor med oss. Kanske, du nu förstår evangeliet och Herren har skänkt dig omvändelse och tro på Jesus Kristus. Då är du inte beroende av någonting du gör, din egen godhet, något helgon eller religion. Nu litar du genom tron på Herren Jesus Kristus. Han är din ende Frälsare. Jag gläds med dig och prisar Gud för hans nåd. Detta är början på en spännande resa, och slutet blir ändå bättre, himlen! Din

önskan är att följa Herren och förhärliga Honom. Det kristna livet är inte en rosenbädd. Ja, han ger utsäglig glädje, men hans gudomliga försyn kommer också att leda dig genom många sorger och bedrövelser. Det är på det sättet vi utvecklas.

Må jag få uppmuntra dig till att dagligen läsa Bibeln med en attityd av vördnad. Gud talar till dig! Lyssna väl!

Be till vår himmelske Fader. Gå till ett personligt ställe och öppna ditt hjärta för Gud. Tacka och prisä Honom. Bekänn dina synder och be för dig själv och andra.

Du kommer också att vilja delta i en bibeltroende lokal församling av kristna. Vi är medlemmar i en kropp, kyrkan, och vi behöver varandra. Herren vill att du ska bli döpt i den treenige Gudens namn och därefter delta i nattvarden (brödet och vinet) till minne av Hans offer för oss. Undervisningen och predikandet av Ordet är värdefullt för varje kristen för att hon ska växa i nåden och kunskapen i Kristus.

Herren välsigne och bevara dig! Herren låte sitt ansikte lysa över dig och ge dig sin frid!

Om du har en fråga om frälsningen, så var snäll och skriv till oss. Vi lovar att ge dig ett ärligt svar från Bibeln. Email [Bertil Lundberg](mailto:Bertil.Lundberg)

[English](#) | [Español](#) | [Malti](#) | [Français](#) | [Italiano](#) | [Português](#) | [Polski](#) | [Deutsch](#) | [Tagalog](#) | [Dutch](#) | [Svenska](#)
Copyright 2005 Joe Mizzi - www.justforcatholics.org | Translated by [Bertil Lundberg](#) - [Tidens Tecken](#)